

Warszawa, dnia 3 sierpnia 2022 r.

Sygn. akt VI Ka 320/22

1.

2. WYROK

2.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3. Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Michał Bukiewicz

Sędziowie: SO Aleksandra Mazurek

SR (del.) Izabela Kościarz-Depta

protokolant: protokolant sądowy – stażysta Weronika Zych

4. przy udziale prokuratora Marka Traczyka

po rozpoznaniu dnia 3 sierpnia 2022 r.

5. sprawy M. D. (1) syna M. i G., ur. (...) w W.

6. oskarżonego o czyny z art. 279 § 1 kk, art. 180a kk, art. 178b kk, art. 87 § 1 kw

7. na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonego i jego obrońcę

8. od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie

9. z dnia 1 grudnia 2021 r. sygn. akt III K 807/21

11. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy; zwalnia oskarżonego od opłaty i ponoszenia pozostałych kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

SSO Michał Bukiewicz SSO Aleksandra Mazurek SSR (del.) Izabela Kościarz-Depta

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 320/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			

<p>1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie z dnia 1.12.2021 sygn. akt III K 807/21</p>	
<p>1.2. Podmiot wnoszący apelację</p>	
<p># oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># oskarżyciel posiłkowy</p>	
<p># oskarżyciel prywatny</p>	
<p># obrońca</p>	
<p># oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># inny</p>	
<p>1.3. Granice zaskarżenia</p>	

1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		

#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami			

przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	M. D. (1)	oskarżony jest osobą karaną	informacja z KRK	399-40
2.1.1.2.	M. D. (1)	zachowanie oskarżonego w czasie pobytu w izolacji więziennej było poprawne	opinia Dyrektora AŚ W. (...)	467-472
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		

2.1.1.1	informacja z KRK	Sąd Okręgowy obdarzył wiarą informację z KRK albowiem została wystawiona przez uprawniony podmiot, w zakresie jego kompetencji a jej autentyczność nie była kwestionowana przez strony	
2.1.1.2	opinia Dyrektora AŚ W. (...)	Sad Okręgowy obdarzył wiarą opinię o oskarżonym albowiem została wystawiona przez uprawniony podmiot, w zakresie jego kompetencji a jej autentyczność nie była kwestionowana przez strony	
<p>1.1.6. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH</p>			

ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Rażąca niewspółmierność kary orzeczonej wobec oskarżonego kary , środków karnych oraz obowiązku naprawienia szkody	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Z przeprowadzonej przez Sąd Okręgowy kontroli instancyjnej zaskarżonego orzeczenia wynika, że ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego były prawidłowe i pozwoliły na jednoznaczne stwierdzenie, że oskarżony popełnił przypisane mu czyny. W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy oparł swoje rozstrzygnięcie o spójny, kompleksowo zebrany i ujawniony w toku przewodu materiał dowodowy i właściwą jego oceną			

zgodną z regułami art. 7 kpk.

W ocenie Sądu Okręgowego, wysokość wymierzonych przez sąd I instancji wobec oskarżonego kar jednostkowych i kary łącznej pozbawienia wolności nie cechuje się rażąca niewspółmiernością, wobec czego powyższy zarzut sformułowany przez obrońcę i oskarżonego uznać należało za niezasadny.

Zaznaczyć należy w pierwszej kolejności, że rażąca niewspółmierność kary zachodzi wówczas, gdy sąd I instancji w sposób jaskrawy nie wyważy rodzaju i wysokości wymierzanej kary z okolicznościami przewidzianymi w art. 53 § 1 i 2 k.k., co skutkować będzie nieproporcjonalnością tej kary. Podkreślić należy przy tym, że na gruncie art. 438 pkt. 4 k.p.k. nie chodzi o każdą ewentualną różnicę w ocenach co do wymiaru kary, ale o różnicę ocen tak zasadniczej natury, iż karę dotychczas wymierzoną nazwać

można byłoby,
również w
potocznym
znaczeniu tego
słowa, „rażąco”
niewspółmierną, to
jest niewspółmierną
w stopniu nie
dającym się
zaakceptować.

Zmiana
zaskarżonego
wyroku z powodu
rażącej
niewspółmierności
orzeczonej kary
może mieć zatem
miejsce dopiero
wtedy, gdy wykazana
zostanie wyraźna
dysproporcja
między karą
wymierzoną przez
sąd I instancji a
karą, jaką należałoby
wymierzyć w
następstwie
prawidłowego
zastosowania w
sprawie dyrektyw
wymiaru kary (por.
Wyrok Sądu
Apelacyjnego w
Warszawie z dnia 28
grudnia 2004 roku,
sygn. akt II AKa
514/04).

Zdaniem Sądu
Okręgowego, Sąd
Rejonowy wymierzył
oskarżonemu karę
proporcjonalną i
adekwatną do
realiów
przedmiotowej
sprawy, co następnie
w należyty i
wyczerpujący
sposób uzasadnił,

dokładnie omawiając zarówno okoliczności przemawiające na niekorzyść, jak i na korzyść podsądnego. Sąd Okręgowy w pełni zgadza się z przedstawionymi przez Sąd Rejonowy motywami, prowadzącymi do wymierzenia M. D. kary takiego rodzaju i takiej wysokości, jak w sentencji. Fakt, że oskarżony pracuje w areszcie śledczym i stara się tam funkcjonować prawidłowo zasługuje oczywiście na pochwałę, natomiast nie może on w żaden sposób podważyć prawidłowości wyroku Sądu Rejonowego, wobec tego, że nie można w tym momencie mówić o pozytywnej prognozie kryminologicznej wobec oskarżonego. Zważyć należy, że oskarżonemu wymierzono karę z uwzględnieniem jego karalności. Jak wynika z aktualnej informacji z KRK jest on osobą karną za czyn z art. 279 par 1 kk na karę bezwzględną. Świadczy to o tym, że oskarżony zdecydował się na ponowne

przestępstwo przeciwko mieniu mając świadomość toczącego się postępowania karnego przeciwko niemu za takie samo zachowanie. Tym samym nie ma podstaw do wymierzenia kary w dolnych granicach ustawowego zagrożenia . Kara łączna uwzględnia z kolei związek podmiotowo przedmiotowy między czynami oraz cele jakie ma osiągnąć wobec sprawcy.

W ocenie sądu II instancji, słusznie Sąd Rejonowy zasądził od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego obowiązek naprawienia szkody we wskazanej wysokości złotych. Powyższa kwota jest adekwatna do wielkości straty której doświadczył M. H. a którą wykazał swoimi zeznaniami. Nie sposób czynić zarzutu nienależytej wyceny albowiem nie odbiegała ona w świetle zasad doświadczenia życiowej od obiektywnie istniejących cen za

przedmioty specjalistyczne tego rodzaju. Strony na etapie postępowania przez sądem I instancji również nie kwestionowały wiarygodności pokrzywdzonego w tym zakresie a zatem zarzuty na tym etapie stanowią jedynie nieuzasadnioną próbę umniejszenia zakresu odpowiedzialności odszkodowawczej wbrew słusznemu interesowi poszkodowanego do dochodzenia należności w postępowaniu karnym.

Także rozmiar orzeczonego środka karego zakazu prowadzenia pojazdów odpowiada stopniu społecznej szkodliwości czynów, zawinieniu i celom prewencyjnym w zakresie potrzeby wyeliminowania oskarżonego z ruchu drogowego z uwagi na całkowite lekceważenie jego zasad, bezpieczeństwa innych uczestników i dotychczas podejmowanych wobec niego środków mających

na celu wymuszenie postawy zgodnej z porządkiem prawnym.			
Wniosek			
zmiana wyroku i orzeczenie kary łagodniejszej, w rozmiarze wnioskowanym przez prokuratora na rozprawie	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Wobec niepodzielenia zarzutów i argumentacji skarżących wniosek nie mógł być uwzględniony.			
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU			
4.1.			
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności			
5. ROZSTRZYGNIECIE			

SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie z dnia 1.12.2021 sygn. akt III K 807/21	
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy	
Podniesiona w apelacjach argumentacja obrońcy i oskarżonego nie mogła podważyć słusznych i prawidłowo uzasadnionych wniosków wywiedzionych przez Sąd Rejonowy. Z tego względu, zarzuty skarżących uznano za niezasadne, a wyrok utrzymano w mocy.	
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	

5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwiąże o powodach zmiany			
1.9. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>			
1.1.7. <i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej			

podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	Sąd Okręgowy zwolnił oskarżonego od opłaty i ponoszenia pozostałych kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa. Zgodnie bowiem. z art. 624	

§ 1 k.p.k., sąd może zwolnić oskarżonego lub oskarżyciela posiłkowego w całości lub w części od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, jeżeli istnieją podstawy do uznania, że uiszczenie ich byłoby dla nich zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów, jak również wtedy, gdy przemawiają za tym względy słuszności. W ocenie Sądu Okręgowego, okoliczności przedmiotowej sprawy, zwłaszcza sytuacja materialna oskarżonego, mającego odbyć długoterminową karę pozbawienia wolności uzasadniały zwolnienie go od ponoszenia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym.

7. PODPIS

SSO Michał Bukiewicz SSO Aleksandra Mazurek SSR (del.) Izabela Kościarz-Depta

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja			
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.12. zaskarżenia	Granice	
-----------------------------	----------------	--

Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	oskarżony		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja			
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana